

Mitt tacktal till Livet (och dig)

I alla religioner är det kärleken som förenar. I alla fall om man tittar bakom de koncept och föreställningar som människan byggt upp. Jag tillhör ingen religion och har därför valt en borglig begravning. Jag vill inte begränsa min syn på livet till bara en enda tro.

Jag tror på liv efter döden och ser det som att jag bara går över till en annan form. En formlös energi. Som en droppe som ansluter sig till havet igen. Jag tror inte att vi är separerade från varandra utan finns i varandras energier. Och att vår energi lever kvar – för alltid.

Livet är som det är och det finns en mening bakom allt. Det du sänder ut i Universum kommer tillbaka vare sig det är "bra" eller "dåligt". Och ibland måste det bli lite mörkt för annars ser man inte stjärnorna. Jag tror att varje snöflinga faller på rätt plats oavsett om man väljer att se det så eller inte. Och det här var den väg som jag skulle gå.

Vi går alla igenom olika utmaningar i livet. Det finns inget sätt att säga att någon har det lättare eller svårare, att något är mer fel eller rätt. Vi har alla vårt eget bagage som vi bär med oss och skapar dem vi är.

Många lever kvar i sin "story" under stor del av livet. Det som hänt tidigare hindrar oss att se det som pågår just nu. En viss planering av framtiden behövs förstås men det är lätt att glömma att leva i nuet. Jag vet eftersom jag gjorde precis det misstaget.

Jag har många gånger låtit min rädsla hindra mig att göra det jag vill. Men under åren har jag blivit mer medveten om detta och jag har även kunna släppa en del av mina rädslor och vågat göra mer.

För jag har levt ett bra liv! Jag är så tacksam för mina barn som vuxit upp och att jag till och med fick smaka en stund på livets efterrätt med ett barnbarn. Det är inte alla som har det så bra!

Jag har varit mamma, dotter, kollega, livskamrat, syster, vän, mormor och faster. Bland annat. Ni har alla olika minnen av mig, på olika sätt. Och så länge som ni finns kvar här på jorden, lever jag vidare i era hjärtan. Tack för att just **du** bär livet vidare, nu när jag inte längre kan göra det. Nu går jag till änglarnas värld. Vi ses!

PS. Kläderna jag har på framsidan, är de kläder som jag har på mig i kistan idag.

Välkommen till min begravningsceremoni

Stillhetens kapell, S:t Eskils Kyrkogård, Eskilstuna

7 september 2015

Carin Olavisdotter

* 30 juni 1964

† 11 augusti 2015